

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som jeg allerede har sagt til hr. Søren Søndergaard vist temmelig mange gange, vil der blive udarbejdet en redegørelse til Retsudvalget, som ønsker, at man med Justitsministeriet i spidsen spørger alle ministerier om, hvorvidt der har været nogen kontakt, og hvilken kontakt der har været omkring dette konkrete anliggende.

Jeg vil naturligvis ikke i Folketinget i dag begynde at foruddiskontere, hvad indholdet vil være af en sådan redegørelse. Det kan jeg af gode grunde ikke sige, ellers havde jeg oversendt den. Så der må hr. Søren Søndergaard altså afvente, at redegørelsen kommer, så vi har et fuldstændig klart grundlag at diskutere på.

Men jeg kan henholde mig til, at de besvarelser, som jeg har givet som justitsminister, står jeg stadig fuldt ud inde for.

Søren Søndergaard (EL):

Det er forbløffende. Hele spørgsmålet går på, om ministeren kan bekræfte det, der stod i den artikel i Politiken. Så kunne ministeren jo bare i stedet for al den snak have startet med at sige, at det ville fremgå af redegørelsen, og at hun ikke kunne komme det nærmere nu.

Kl. 15.30

Men det er jo tankevækkende, for hvis man ser på spørgsmålet, så spørger vi: Har nogen dansk myndighed modtaget nogen henvendelse fra nogen udenlandsk myndighed? Hvorefter ministeren går ind og omformulerer spørgsmålet og laver et selvstændigt spørgsmål, der hedder: Det har i pressen været omtalt, at USA skulle være interesseret i at bruge den irakiske hærchef blablabla, men herom har vi ingen oplysninger.

Hvorfor kan vi så ikke lave en generel aftale om, at Justitsministeriet og justitsministeren formulerer spørgsmålene selv? Der er da ingen grund til, at vi bruger tid på at formulere dem, når man alligevel omformulerer demovre i Justitsministeriet og så svarer på de spørgsmål, man selv har lavet, i stedet for at svare på dem vi stiller.

Det samme gælder det spørgsmål, jeg har stillet i dag, som var klokkeklart: Var det, der stod i Politiken, rigtigt, eller var det ikke rigtigt? Og ministeren taler og taler og taler, men der kommer ikke noget svar.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg mener allerede, at jeg har besvaret spørgsmålene fra hr. Søren Søndergaard op til flere

gange. Men en gang imellem ønsker hr. Søren Søndergaard besvarelser på spørgsmål, som det vil være fuldstændig umuligt at komme med en bare nogenlunde fornuftig besvarelse af.

Som jeg allerede har redegjort for over for hr. Søren Søndergaard, så kommer der en redegørelse, hvor der ikke kun vil være udtalelser, for så vidt angår Justitsministeriets område, men hvor vi også vil spørge Udenrigsministeriet og andre for at have en sikkerhed for, at hr. Søren Søndergaard føler, at sagen er undersøgt fuldstændig til bunds. Og det gør vi naturligvis.

Men jeg må altså igen fastholde, at hr. Søren Søndergaard må have en vis form for forståelse for – selv om jeg måske vil blive rimelig overrasket, hvis det viser sig, at der er en sådan forståelse – at når en minister bliver stillet et spørgsmål, så er udgangspunktet, at man svarer inden for ens eget ressortområde. Det mener jeg er ret og rimeligt og den bedste sikkerhed for, at man svarer på det, der er foregået, så fyldestgørende som muligt under ministeransvar.

Jeg tror, man kunne få mange ministre til at få alvorlige problemer med at give en besvarelse, hvis man bad en enkelt ressortminister om fuldstændig at beskrive alt, hvad der foregår inden for alle andre ministres områder, og vi er jo ikke vanskeligere at få fat på, end at enhver minister kan trækkes i salen om onsdagen og også blive bedt om at svare på spørgsmål, såfremt Folketinget er nysgerrig efter at vide, hvad der foregår i et ministerium.

Men som jeg allerede har sagt til hr. Søren Søndergaard, så har jeg forstået, at Folketinget, når det stiller et spørgsmål, i det her tilfælde til Justitsministeriet, også ønsker, at Justitsministeriet skal svare på vegne af alle mulige andre ministre. Til det må jeg sige, at nu bliver der lavet en redegørelse, og der vil vi forsøge at komme med en besvarelse på de spørgsmål, som hr. Søren Søndergaard har stillet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1429

13) Til socialministeren af:

Villy Søvnald (SF):

»Vil ministeren redegøre for den i juni 2002 bebudede Retssikkerhedskommissions arbejde, herunder hvornår arbejdet forventes afsluttet?«